

Dobry houslista je ten, kdo dobre hraje na housle. Dobry flétnista je ten, kdo dobre hraje na flétnu. Dobry klavirista je ten, kdo dobre hraje na klavír.

Je dobry varhaník ten, kdo dobre hraje na varhany? Dobry varhaník-kantor musí být ještě něco navíc. Nejen že většinou musí být i dobry sbormistr, nejen že musí mít teoretické i praktické znalosti liturgie, liturgické hudby, hudební teorie... Ale to všechno je jen varhanické řemeslo.

Dobry varhaník musí mít jako základ toho všeho duši a srdce dobrého křesťana. Křesťana oddaného svému a našemu Bratru a Pánu Ježíši Kristu. Veleknězi, který je tou první a vlastní osobou slavené liturgie, který varhanika vyvolil, vybavil hudebním nadáním a pověřil péčí o její hudební složku. Spasiteli, ke kterému usiluje být trvale obrácený v pokoře a důvěře, s prosbami i díky, s chválou i klaněním.

Kéž se snažíme být těmito dobrými varhaníky-kantory.

o. Karel

Sborování v Hustopečích – dvojí ohlédnutí

Místo letošního Sborování Hustopeče přivítalo 23. května účastníky pochmurným, chladným, deštivým počasím. Zdrucující zprávu pro všechny byla informace Williho Türka, že pět z přihlášených deseti sborů na poslední chvíli svou účast z důvodu onemocnění a zkoušek odmítlo. I přes to proběhlo Sborování podle plánu. Dostavily se tyto sbory: Svatomartinský sbor z Třebíče s Jaroslavem Paikem, Ekumenický sbor z Jimramova-Sněžného s Antonínem Bradáčem, Collegium musicale bonum ze Slavkova u Brna s Karolem Frydrychem, Carpe diem z Letovic s Karlem Pecháčkem a Chránový sbor sv. Kříže ze Znojma s Jarmilou Ludvíkovou. Nepřítomností pěti sborů vznikla časová rezerva. Ta umožnila, aby sbory zpívaly déle než 10 minut, což využily jen některé. Bylo milé, že pozdravit přišla zpěvačky starostka města paní Hana Potměšilová, která sama dříve ve sboru zpívala.

Sbory přednesly ukázky z děl těchto autorů: Bacha, Bárdose, Černohorského, Haranta, Haberta, Kalivody, Mozarta, Rincka, Tučapského, Viadany a Vivaldiho. Bylo samozřejmé, že se sbory snažily předvést to nejlepší. Sborníctví vybírali skladby především podle toho, jak odpovídaly možnostem jejich zpěváků a podle

toho, co měli k dispozici. Poněkud mi vadila krátkost některých skladeb a úryvky z větších děl. Možná to souvisí s tím, že Boží lid v Česku včetně svých pastýřů nemá rád dlouhé bohoslužby a už vůbec ne uměleckou hudbu při nich. Proto si i větší kostelní sbory vybírají spíše jen krátké kusy jako vločky.

Po přehlídce a po guláši v podzemí kostela se měl konat menší odborný seminář. Dostavila se k němu sotva třetina přítomných. Vystoupil na něm kromě W. Türka, P. Kolaře, O. Múčky také podepsaný. Závěrem položil přítomným dvě otázky: zda má Sborování smysl a v které době by se mělo konat. Na první otázku, snad z ostychu říci před publikem svůj názor, nikdo nereagoval. Jen, tuším, pan Paik poznamenal, že regionální Sborování je asi přínosnější než Sborování velké. Na druhou otázku nebylo v diskusi nalezeno žádné lepší řešení.

Vrcholem akce byla společná bohoslužba, kterou celebroidl ve 14 hod. P. Karel Cikrle. Již dlouho jsme nezažili tak kvalitní, zpívanou liturgii. Zpívalo se Ebenovo ordinarium se známým šokbrnutím ve Sláva (vinou autora). Bylo poznat, že jde o lidi, kteří pravidelně zpívají. Výsledek byl opravdu mohutný. Byl jsem překvapen, jak zpěvačky kolem mne jistě a čistě intonovaly, i když povinné skladby propria (Mička, Múčka) rozhodně nebyly snadné.

Nácvik společných skladeb

Organizátorům Sborování patří uznání již za to, že akci, která hrozila krachem, nevzdali. Poměrně velkou masu zpěváků řídil suverénně P. Kolař a na zvukově kvalitní, byť neudržované varhany, zahrál O. Můčka. Proto lze říci, že všechno zlé se na konec v dobré obrátilo.

Jiří Sehnal

Letošní nesoutěžní přehlídka chrámových sborů jednoty Musica sacra se realizovala v sobotu 23. května 2015 v hustopečském kostele sv. Václava. Prvním bodem programu bylo rozezpívání a nácvik společných skladeb na mši pod vedením Petra Kolaře.

V 10 hod. zahájil vlastní přehlídku a přivítal všechny přítomné předseda jednoty Musica sacra jáhen Willi Türk, k přítomným promluvil i místní děkan P. Pavel Kafka a také starostka Hustopečí Hana Potměšilová. Postupně vystoupilo pět těles:

1. Svatomartinský sbor (Třebíč): sbormistr Jaroslav Paik + 20 sboristů. Repertoír: K. Harant – *Sanctus, Benedictus (Missa quinis vocibus super Dolorosi martir)*; L. Bárdos – *Ave maris stella*; T. Surovíková – *Ave Maria*; F. G. Emmert – *Beránku Boží (Česká mše)*.

2. Smíšený ekumenický sbor (Jimramov-Sněžné): sbormistr Antonín Bradáč + 13 sboristů. Repertoír: H. Schütz – *Žalm 106*; J. W. Kalliwoda – *Kyrie*; Ch. H. Rink – *Otče náš*; J. Bříza – *Žalm 96*.

3. Collegium musicale bonum (Slavkov u Brna): dirigent Karol Frydrych, trubka Jan Patera, housle Ladislav Jedlička a Zdeněk Kábrt, varhany David Postránecký, tympány Lenka Havlátová + 16 sboristů. Repertoír: B. M. Černoorský – *Dixit Dominus, Laudate Dominum, Magnificat (Vesperae minus solenne)*; B. M. Černoorský – *Litanie lauretanæ*; A. Vivaldi – *Cum Sancto Spiritu (Gloria in D, RV 589)*.

4. Carpe diem (Letovice): sbormistr Karel Pecháček + 11 sboristů. Repertoír: A. Tučapský – *Levavi oculos meos (Psalmus 121)*; M. Šlechta, arr. – *Shema Yisrael*; A. Tučapský – *Tristis est anima mea*; L. G. da Viadana – *Exultate justi*; traditional, arr. B. Chilcott – *The gift be simple*; spiritual, arr. W. Kelber – *Good news*.

5. Chrámový sbor sv. Kříže (Znojmo), hlavní sbormistr a continuo Jarmila Ludvíková + 16 sboristů. Repertoír: J. E. Habert – *Adoramus te, Christe*; W. A. Mozart – *Jubilate Deo*; A. Tučapský – *Eli, Eli*; C. Casciolini – *Panis angelicus*; C. Saint-Saëns – *Tollite hostias (Oratorio de Noël, op. 12)*.

Vystoupení Chrámového sboru sv. Kříže ze Znojma

Krátce před polednem, po vystoupení sborů, uvedl (s ekumenickým citem vůči přítomným evangelickým zpěvákům) Willi Türk společnou modlitbu mariánské velikonoční antifony *Regina caeli*, kterou před tím nacvičil odborník na gregoriánský chorál Ondřej Múčka. Načež jsme vyšli před kostel, abychom si poslechli vyzvánění sedmi zvony na věži kostela sv. Václava; následoval oběd, možnost přijetí svátosti smíření/seminář a slavnostní mše se společnými skladbami: O. Múčka – *Duch Páně naplňuje celý svět* (vstupní antifona); Z. A. Mička – *Aleluja*; M. Vulpus – *Duch Svátý z nebe sestoupil*; J. Olejník – *Najednou se ozval z nebe hukot* (antifona k přijímání); chorál *Regina caeli*; P. Eben – *Ordinarium* + žalm *Sešli Ducha svého a budou stvořeni a obnoví tvář země, aleluja*. Liturgii předsedal P. Karel Cikrle, v jáhenské službě asistoval Willi Türk, sbory řídil Petr Kolař, na varhany hrál Ondřej Múčka. Posledním bodem programu byla dobrovolná prohlídka kostela sv. Václava s výkladem P. Pavla Kafky, která skončila v cca 16 hod.

Pohled sbormistra

Osmnácté Sborování s dostatečným předstihem avizoval *Zpravodaj Musica sacra*, webové stránky naší jednoty, *Katolický týdeník* a *Acta curiae episcopalis brunensis* – informace se tak dostaly do všech farností brněnské diecéze.

Vybraná lokalita byla dobře dostupná, navíc zázemí kostela umožnilo realizovat celou akci v jednom stavebním komplexu. Interiér kostela působí vzdušným dojmem. Příjemné je, že ať se posadíte na jakékoli místo, máte pocit, že jste blízko oltáře.

Pojďme ale k samotné přehlídce. Sbory z Třebíče, Jimramova-Sněžného a Letovic přednesly celý repertoár a capella; vokálně-instrumentální ansámbl ze Slavkova u Brna zase za doprovodu nástrojů. Znojemský sbor zpíval a capella, poslední skladbu provedl za doprovodu continua a řízení Gabriely Lazárkové. Při vystoupení těles zazněl repertoár od renesance po současnost. Potěšilo mne mnohé, mj. též pietní připomenutí letos zemřelého brněnského skladatele Františka Gregora Emmerta. Na zvážení zůstává zařazení postních – byť kvalitních – kompozic v době velikonoční.

Organizace proběhla víceméně dle předpokladu pořadatelů, přesto vyvstaly i některé otázky. Smíšené pocity jsem měl ze společných skladeb k liturgii: na jedné straně potěšilo zařazení gregoriánského chorálu, úhledná počítačová notosazba či včasná distribuce sborových partitur (již koncem ledna 2015); na straně druhé budilo rozpaky množství a náročnost některých děl – také proto trvalo nacvičování, místo plánovaných 30 min., téměř hodinu. Nácvič však měl výbornou úroveň. Ze situace vyplynulo, že v případě zařazení chorálu by bylo nanejvýš vhodné poskytnout sbormistrům instruktivní nahrávku.

Po obědě cca třetina zpěváků odjela. Ti, kteří však vytrvali a zůstali na slavnostní mši slouženou za všechny účinkující, slyšeli povzbudivou hudebně zaměřenou homilii, mohutný zpěv celého shromáždění a znamenité varhanní postludium.

Patrně nejvíc zamrzelo stornování účasti pěti z deseti přihlášených sborů z důvodu zdravotních indispozic či časové zaneprázdněnosti sboristů. V této souvislosti smekám před všemi dostavivšími se tělesy, protože žádné z nich nepřijelo v kompletní sestavě. Dvě perličky: 1. Chránový sbor sv. Kříže ze Znojma vystupoval s polovinou členů! 2. Den před vystoupením se z účinkování omluvil jeden trubač Collegium musicale bonum – jeho part v litaniích B. M. Černohorského téměř bez přípravy zahrál varhaník David Postránecký.

Celkově malá účast vedla prof. Jiřího Sehnala k vyslovení zásadní otázky na semináři: Má smysl Sborování pořádat? Rozhodl jsem se tedy uskutečnit průzkum u členů slavkovského souboru formou anonymního internetového dotazníku (<https://my.survio.com>), který měl celkem 12 otázek; vybírám z něho tři nejzásadnější:

1. Má smysl Sborování pořádat?

a) určitě ano – 57,1 %; b) spíše ano – 35,7 %; c) nevím – 7,1 %; d) spíše ne – 0 %; e) určitě ne – 0%.

2. Pět společných skladeb je...

a) akorát – 7,1 %; b) zbytečně mnoho, preferuji ale více než jednu společnou skladbu – 50,0 %; c) stačila by jedna skladba – 35,7 %; d) nevím – 7,1 %.

3. Má být Sborování se mší nebo beze mše?

a) určitě se mší – 21,4 %; b) spíše se mší – 21,4 %; c) nevím – 14,3 %; d) spíše beze mše – 14,3 %; e) určitě beze mše – 28,6 %.

Je nasnadě, že uvedený průzkum má jen orientační hodnotu – záleží totiž na specifikaci sboru, jeho historii, momentálním vytižení celého seskupení či jeho členů etc. (proto je vhodné uvést, že slavkovský soubor existuje teprve od července 2013, poprvé se zúčastnil regionálního Sborování v loňském roce, v květnu 2015 realizoval též dva koncerty a zpíval při slavnosti Seslání Ducha Svatého). I tak ocenilo předsednictvo MS výsledky dotazníku jako „zajímavé a podnětné“.

Celý program probíhal v přátelské a přející atmosféře. Hudební složka liturgie i přehlídka měla slušnou úroveň, je proto škoda, i vzhledem ke sponzorství města, že sbory de facto zpívaly samy pro sebe. Přesto jsem přesvědčen o životnosti a smysluplnosti Sborování – tentýž konsenzus jsem zaznamenal napříč sborovým spektrem. Do dalších ročníků navrhuji zařadit: 1. Analýzu předvedených výkonů a konstruktivní připomínky (face to face), jež by sbory posunuly dál; 2. Edukační prvky (mimo sakrální prostory), např. workshop o vedení sboru.

Akce se uskutečnila za finanční podpory města Hustopeče, jednoty Musica sacra a pod záštitou brněnského biskupa Mons. Vojtěcha Cikrleho. Na památku dostali účinkující obrázek s vyobrazením sv. Václava z původního kostela v Hustopečích. Deo gratias.

Karol Frydrych

Jeden ze sbormistrů nám zaslal svůj názor ohledně diskuse v rámci sbormistrovského semináře v Hustopečích, kde se *"řešil termín Sborování, případně jiná forma setkávání. Myslím, že to bylo vyvoláno takovým zklamáním, že tolik sborů nepřijelo. Ale to může být, a jsem přesvědčen, že to také byla, náhoda. Při dnešním složení sborů, kdy všechno stojí na pár jednotlivcích, se to může stát kdykoliv a komukoliv, bez ohledu na termín. Pokud vím, předloni jsme byli požádáni, abychom nejezdili, a to pro velký počet sborů. Proto bych to neřešil. Nic lepšího asi nevymyslíme, má to tradici mnoha let, a žádný termín ani způsob nebude nikdy ideální pro všechny. Regionální Sborování je něco jiného, tam si musí určit podmínky pořadatel. S mládeží to vidím hůř. Scholy sice jsou, ale většinou chybí nějaká systematická práce. Ona v dnešní době je vůbec chut' do práce malá, a zodpovědnost žádná"*.

J. P.

Procházka za varhanami

13. června 2015 uspořádala jednota Musica sacra procházku po významných varhanách v Brně. Na programu byla prohlídka varhan ve třech kostelech. Akce se zúčastnilo na 50 zájemců, z toho čtyři až ze Slovenska. Prohlídky měly svůj pevný pořádek. Nejdříve účastníci vyslechli výklad autora této zprávy o dějinách nástroje a o významu kostela v hudebních dějinách Brna. Potom Ondřej Můčka předvedl zvukové možnosti varhan. Nakonec si mohli podle osobního zájmu na varhany zahrát. Postupně byly navštíveny tyto kostely.

1) Kostel sv. Janů u minoritů. Varhany II/24 od Antonína Richtera z roku 1732. Jde o nejstarší varhany v Brně s komplikovanou historií, zaviněnou opravami a romantizací špatných varhanářů na začátku 20. století. Nástroj by si zasloužil kvalitní restaurování, podobné jako tomu bylo u Výmolových varhan v Doubravniku. Vždyť Jan Výmola byl Richtrovým žákem. Hudba v tomto kostele byla v 18. století v Brně nejlepší vedle hudby u sv. Jakuba, sv. Tomáše, jezuitů a na Petrově. V roce 1665 zemřel v klášteře vynikající skladatel Giovanni Battista Alouisi.

U varhan v kostele sv. Janů u minoritů

2) Kostel sv. Tomáše. Varhany II/34 od firmy Rieger z roku 1928. Tyto varhany stojí zčásti ve skříní varhan Jana Davida Siebera III/39 z počátku 18. století. Sieberův nástroj byl až do postavení varhan u sv. Mořice v Olomouci v roce 1745 největším nástrojem v českých zemích. 1897 postavila firma Karl Neusser do skříně Siebrových varhan nové varhany II/35 a v roce 1928 firma Gebrüder Rieger nynější nástroj. Při zvukovém předvádění bylo s politováním konstatováno, že stávající varhaníci neumí využít barevné možnosti těchto varhan.

V kostele sv. Tomáše

3) Bazilika Nanebevzetí Panny Marie na Starém Brně. Chórové varhany II/20 od firmy Žlutek a syn z roku 2007 a varhany na hlavním kůru III/46 od firmy Rieger Kloss z roku 1945, elektrifikované po roce 2000 firmou Varhany s.r.o. Augustiniáni poustevníci, kteří zde roku 1784 vystřídali cisterciačky, zde našli dvojici varhan I/10 a II/22 od Abrahama Starka z Lokte u Karlových Varů z konce 17. století. Malé byly přestěhovány do Sněžného. Na velkých se učil hrát na varhany Leoš Janáček, který se tu stal v roce 1865 fundatistou. Janáček se svým učitelem Pavlem Křížkovským se zasadili roku 1876 o postavení nových varhan II/25 od firmy Steinmeyer z Oettingenu. Tento Janáčkem milovaný a oslavovaný nástroj zanikl při megalomanském rozšíření varhan v roce 1945. Na tom nic nemění, že některé Steinmeyerovy hlasy byly do něho údajně převzaty. Ze starých zůstala zachována jen původní pseudogotická skřín a zchátralý hrací stůl v depozitáři.

Oběd byl pro účastníky zajištěn v hotelu Slavia mezi návštěvou sv. Tomáše a Starého Brna. Velmi zdařilá akce skončila kolem šesté hodiny odpolední. Je nutno vysoce ocenit systematický a výstižný způsob předvedení varhan Ondřejem Múčkou i poměrně velkou hráčskou aktivitu účastníků, jakož i jejich zájem a disciplinovanost.

Jiří Sehnal

Za fotografie z procházky za varhanami děkujeme Lukáši Rýdlovi.

Zakončení tříletého kurzu pro chrámové varhaníky v Třebíči

Závěrečné zkoušky

V sobotu 6. 6. 2015 se uskutečnily závěrečné zkoušky z varhanní hry na tříletém kurzu pro chrámové varhaníky v Třebíči. Kvůli velkému počtu frekventantů (55) probíhaly zkoušky paralelně na dvou místech – u varhan v kostele Proměnění Páně v Třebíči-Jejkově, zde byla zkušební komise ve složení: předseda Ondřej Múčka, členové: Karol Frydrych, Stanislava Syrková, Karel Tomek, a u digitálního nástroje na ZUŠ Třebíč – komise ve složení: předsedkyně: Olga Frydrychová, členové: Svatava Baráková, Tomáš Nováček, Ivo Prchal, Leoš Vala, Willi Türk.

Společné foto vyučujících a frekventantů v den zkoušek u kostela na Jejkově

Kvalifikaci kantora stupně D získalo 41 účastníků kurzu, 14 dalších získalo čestné uznání za absolvování kurzu. Mezi nejstarším a nejmladším absolventem kurzu je věkový rozdíl 54 let, absolventi jsou narozeni v letech 1948-2002. Z celkového počtu je 38 žen a 17 mužů.

Slavnostní liturgie nešpor s předáním kvalifikačních osvědčení

V sobotu 20. června 2015 byl zakončen tříletý kurz pro chrámové varhaníky v Třebíči pořádaný jednotou Musica sacra. Dějištěm se stal farní kostel Proměnění Páně na Jejkově, kde již od 14:45 nacvičoval malý orchestríček a od 15:20 pěvecký sbor absolventů kurzu. Slavnost začala v 16 hod. majestátním preludiem místního varhaníka Karla Tomka a liturgií nešpor Zdeňka Pololánika (Kancionál č. 084).

*Otec Karel Cikrle
jako předsedající
liturgii nešpor
(vlevo evangelická
farářka z Třebíče
Jana Potočková,
vpravo jáhen
Willi Türk)*

*"Varhaník – kantor, který
zůstane jen u své muziky, ten
nebude nikdy dobrým kantorem.
Varhaník musí být na prvním
místě člověk zbožný v plném
a správném slova smyslu člověk
zbožný, musí mu jít především
o Kristovo dílo" připomněl
mimo jiné o. Karel v promluvě*

Účast celého shromáždění na zpěvu podporovala znojemská schola, službu předzpěváka zastával jáhen Willi Türk, na varhany doprovázela Stanislava Syrková. Liturgie měla ekumenický charakter, čtení četla farářka Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Třebíči Jana Potočková, homilii měl hlavní celebrant otec Karel Cikrle – akcentoval v ní zvl. služební a duchovní rozměr varhanické služby.

Následně předal vedoucí Střediska pro liturgickou hudbu Biskupství brněnského Ondřej Múčka spolu s o. Karlem Cikrlem a předsedou jednoty Musica sacra Willi Türkem kvalifikační osvědčení absolventům kurzu – většina pocházela z brněnské diecéze, někteří ale dojížděli z diecéze ostravsko-opavské, královéhradecké, litoměřické či pražské arcidiecéze.

Ondřej Múčka při předávání osvědčení

Po vyřčení mnohých díky všem, kteří se zasloužili za bezvadný průběh a úspěšné zakončení kurzu, provedl pěvecký sbor varhaníků za řízení Karla Tomka a instrumentálního doprovodu (housle, viola, violoncello, kontrabas, fagot, continuo) *Jesus bleibet meine Freude* z Bachovy Kantáty 147. Závěrečná

chorální mariánská antifona *Salve Regina* a varhanní postludium Ondřeje Múčky slavnost v kostele ukončilo.

Sbor varhaníků při zpěvu "Jesus bleibet meine Freude" J. S. Bacha za řízení Karla Tomka

Orchestřík doprovázející sbor

*Vyučující na kurzu – zleva:
Karel Tomek, Willi Türk,
Svatava Baráková, otec Karel Cíkrle,
Stanislava Syrková, Ivo Prchal,
Karol Frydrych (na snímku chybí
Tomáš Nováček a Leoš Vala)*

*Kostel zaplnili
absolventi
kurzu
a jejich blízcí*

Krásné setkání pak ještě více než dvě hodiny pokračovalo v prostorách Katolického gymnázia pohoštěním pro všechny přítomné.

Navzdory relativně malé účasti pozvaných farářů absolventů (8) jsem měl z celé slavnosti jednoznačně kladné pocity. Potěšilo mne:

- 1) množství účastníků – prostory jejkovského kostela byly zcela zaplněny
- 2) mohutný zpěv celého shromáždění při liturgii nešpor podpořený pětičlennou scholou ze Znojma
- 3) podnětná homilie otce Karla
- 4) zařazení chorálu *Salve Regina*
- 5) zapojení frekventantů do zpěvu při liturgii, k přípravě agape
- 6) atmosféra
- 7) vzorná organizace akce

Ze sedmého kurzu pro chrámové varhaníky (předchozí místa konání kurzu: Znojmo 2x, Boskovice, Hustopeče, Radešinská Svatka, Slavkov u Brna) vzešlo 55 varhaníků – 41 obdrželo kvalifikaci kantora D, 14 čestné uznání. Deo gratias.

Karol Frydrych

Poznámka redakce: promluva otce Karla Cikrleho, slovo jáhna Willi Türka k absolventům, zpěv sboru varhaníků a jiné záběry z liturgie jsou na webu Musica sacra v rubrice Videá.

Za fotografie z nešpor děkujeme Karolu Frydrychovi a Ivo Prchalovi. Více fotografií ze zakončení kurzu najdete na webu Musica sacra.

Z ohlasů absolventů kurzu

Ty tři roky utekly jako voda. I když občas byla „třebíčská muzikantská sobota“ trochu náročná, vždycky jsem se na sobotní setkání moc těšil. Seznámil jsem se se spoustou výborných lidí a muzikantů a člověk měl vždy pocit, že je mezi svými.

Každé setkání mi dalo nový impuls, aby člověk na sobě zase trochu zapracoval. Když se zamyslím a porovnám si svou muzikantskou úroveň na počátku a nyní, tak s údivem zjišťuji, že jsem se dost zlepšil, i když si tak nějak neuvědomuji, kdy se to stalo. Ten proces se odehrával jakoby po malých částech, takže v průběhu kurzu jsem si to moc neuvědomoval.

Ale zcela zřetelně mi to objasnila drobná příhoda na první svaté přijímání v naší farnosti. Že budu hrát jsem se dozvěděl až v sobotu večer. Na přípravu jsem moc času neměl, ale v klidu jsem si vybral program a jen narychlo si ho přehrál. Slavnostní mše druhý den proběhla zcela bez nervů a i když jsem zpočátku myslel, že budu hrát jen rukama, v pohodě jsem přidal i nohy. Tedy něco, co pro mne před třemi lety bylo naprosto nepředstavitelné.

Takže ještě jednou moc děkuji Vám i všem lektorům za vše, co jste nás za ty tři roky naučili.

Karel Růžek, lékař, Havlíčkův Brod

Chtěla bych touto cestou moc poděkovat všem, kdo pro nás připravili Varhanní kurz v Třebíči, kdo nás vyučovali a jakkoli se na tomto kurzu podíleli, zejména p. Willi Türkovi jako vedoucímu celého kurzu a shodou okolností i mému trpělivému vyučujícímu varhan, p. Svatce Barákové, která se vzorně starala o naše průkazky a o všechny ostatní provozní záležitosti, p. Karolu Frydrychovi, který nás vzdělal v hudební nauce a dějinách katolické chrámové hudby, p. Tomáši Nováčkovi, od něhož jsme nabyli vědomosti o varhanách, p. Tomkovi, který s námi nacvičoval skladbu pro slavnostní předání dekretů a samozřejmě i všem ostatním.

Mnohdy bylo náročné stihnout se naučit teorii a umět hrát zadané písničky, skladby a cvičení. To vše při zaměstnání, rodině a domácnosti. Zpětně ale mohu říci, že člověk byl alespoň nucen pravidelně cvičit, což se v kvalitě doprovodu na mších myslím promítlo. Tento impuls, že je třeba se něco naučit, mi bude určitě chybět. Kolikrát se nechce, teď není čas atd.

Já jsem se dostala ke hře na varhany, dá se říci, úplnou náhodou. Když starý pan varhaník už nemohl hrát, byla jsem oslovena já, protože se vědělo, že jsem hrála na klavír a také v mém dřívějším bydlišti jsem občas hrála při mších. Tak jsem se sama učila písničky z varhanního doprovodu, který jsem měla po

předchozím varhaníkovi, a vždy přede mší měla pěkné nervy (ty mám pořád). Když jsem náhodou na internetu našla informaci o varhanním kurzu v Třebíči, obávala jsem se přihlásit, ale zároveň jsem věděla, že je to příležitost. Nakonec jsem obavy překonala a do kurzu se přihlásila, i když už běžel. Nikdy jsem nelitovala. Dozvěděla jsem se tolik nových informací, že nevím, jak jsem mohla dříve bez nich hrát. Naučili jsme se pravidla pro výběr písní a žalmů, základy liturgiky, učili jsme se méně známé a přitom krásné písně ke mším, každou první sobotu v měsíci jsme měli na kurzu možnost si zakoupit veškeré publikace nabízené Musica sacra, dostali jsme Varhanní sborníček, který je k nezaplacení. I méně oblíbený předmět hudební nauka byl přínosem, dějiny katolické chrámové hudby a nauka o varhanách jsou rovněž zajímavé. Před testem nebo zkouškou to byly sice nervy, ale to ke každému kurzu patří. Nakonec se vždy u postupových zkoušek na konci každého školního roku ukázalo, že obavy nejsou na místě, vyučující a zkoušející byli vždy milí a v našem snažení nás povzbuzovali.

Vděčná jsem rovněž za nové přátele, které jsem na kurzu poznala. Bylo vždy povzbudivé zjistit, že i ostatní se potýkají se stejnými problémy, řeší stejné věci jako já, stačili jsme si vždy popovídat také o ostatních běžných věcech, o rodině, dětech atd. Dá-li Bůh, naše přátelství neskončí.

Vřelé díky také za uspořádání slavnostního zakončení kurzu při zpívaných nešporách. Snad až tady jsem si uvědomila, jak ty tři roky rychle utekly. Při slovech Williho Türka a otce Karla Cikrleho měl každý z nás možnost si uvědomit, kam směřujeme a jaké je naše poslání. Chci mít chvíle strávené na kurzu dlouho v paměti. Díky!

Marcela Pecinová, referentka státní správy, Jihlava

Ráda bych poděkovala za pořádání tohoto typu kurzu. Za tento nápad, který dává možnost nám, varhaníkům samoukům, zlepšit se ve hře, naučit se to, co jsme dosud neovládali, a odnaučit se zlovykům, které jsme si ani neuvědomovali. Uvedu to na mém příkladě. Jako klavíristka (9 let jsem chodila do hudební školy na klavír) jsem se na varhany naučila hrát pouze rukama. Hra nohama i rukama zároveň mi připadala pro mne neuskutečnitelná, mozek mi to nebral. Jako řeholnice jsem své zkušenosti z hry na klavír mohla využítkovat právě při liturgii, denně se účastníme mše, v některých velkých komunitách bývají i dvě mše denně, někdy exercicie, požehnání, v květnu májové – prostě varhanic je stále potřeba. A tak jsem začala hrát a postupně měsíc co měsíc, rok co rok se přiučovala nové a nové písničky z kancionálu, ordinária, žalmy, litanie a další. Když jsem začala chodit do Varhanického kurzu v Třebíči, hrávala jsem už přes 10 let, a to téměř denně. Ale nohy jsem při hře používala vlastně jen k ovládní žaluzií. Díky trpělivému vedení p. Karola Frydrycha jsem se naučila u některých písní, žalmů a ordinária hrát i nohama, což mi ještě před nějakým rokem

připadalo jako science fiction. A další se snažím doučit. A nejen to, naučila jsem se i jinou varhanní literaturu, kterou nyní mohu použít zvl. o slavnostech jako vsuvku, slavnostní předeheru či dohru. Konečně si nepřipadám jako "varhaník pro všední dny", ale vím, že jsem schopná zahrát i o slavnostech slavnostně.

A i teoretické předměty byly výborné a přínosné. Snad bych ani neměla přiznávat, že jsem z hudební nauky skoro vše zapoměla včetně stupnic a předznamenání – už jsem je nedala dohromady, zvl. ty mollové. Tři křížky jsou tři křížky, ale že je to A-dur jsem si už neodvodila a tím pádem ani dominantu a subdominantu, a tak jsem byla zcela vyřízená a neschopná jakékoliv smysluplné improvizace, za kterou bych se pak nemusela stydět. Ale nyní díky přednáškám z hudební nauky a dosti těžkým testům, které nás přinutily se opravdu učit a pochopit to, je to dnes už něco zcela jiného. Díky, pane Frydrychu! A dějiny katolické chrámové hudby – to bylo více než zajímavé a přínosné. Stejně tak nauka o varhanách – nepřestanu žasnout, že někdo takový stroj vymyslel. A liturgika? To je obor, který mě moc zajímá a fascinuje, protože to je spojení Boží chvály s krásným uměním – hudebním, architektonických, malířským, sochařským i v určitém smyslu divadelním – řeč mnoha symbolů s hlubokým významem. Chudák Willi Türk, co já se ho natrápila svými dotazy a poznámkami. Sám přiznal, že se při svých přednáškách bál podívat se svým směrem. Tak se ti, Willi, za to moc omlouvám. :-)) A základy vedení sboru a dirigování v podání dirigenta známého souboru Musica animata Karla Tomka? Nejen přínosné, ale zábavné, až mě bolelo břicho od smíchu. To, co nám tam pan Tomek říkal, se zde snad ani nedá presentovat, to se musí prostě zažít. Nicméně se to jistě všem zarylo hluboko do paměti. Snad jen jedno pravidlo za všechny: "Hodnota našeho zpěvu je nepřímoúměrná vzhledu našeho obličeje."

Takže tím vším, co jsem napsala, bych jednak chtěla vyjádřit svou vděčnost za to, že jsem se mohla zúčastnit tohoto kurzu, vděčnost všem vyučujícím i jednotě Musica sacra. A pak bych chtěla povzbudit ty, kteří hrají nebo chtějí hrát na varhany v kostele a jsou samouci jako já, aby využili této možnosti a absolvovali tento kurz. Je to fakt super!

SM. Lucie Horáková, boromejka, Moravské Budějovice

Na varhanní kurz v Třebíči mě dostala náhoda. Kurz se měl otevírat u nás, ale bohužel to nedopadlo, takže stačilo pár kliků a dalo by se říct i zásahem shůry jsem objevila nabídku na kurz v Třebíči. Vzhledem k tomu, že kurz již fungoval 2 předešlé roky a já nastupovala rovnou do třetího ročníku, nebyl start zrovna jednoduchý. Ale přístup kantorů i „spolužáků“ byl milý, vstřícný a obětavý a kdykoliv jsem se na někoho obrátila, ihned se mi dostavilo pomoci. „Vyfasovala“ jsem milého, hodného a hlavně optimistického pana učitele, který se mi obětavě věnoval až do červnových zkoušek. Stali se z nás dobří přátelé

a i díky němu (ale i všem ostatním) jsem již po roce získala kvalifikaci D. Začínajícím ale i pokročilým varhaníkům rozhodně kurz doporučuji, protože nejen, že díky němu mohou hrát při mši na varhany, ale zároveň jsem našla spoustu nových přátel a známostí, se kterými se zase ráda při další příležitosti setkám. Tímto bych jim chtěla nesčetněkrát **PODĚKOVAT** za veškerou pomoc a péči nejen při studiu, ale i v životě.

Blanka Kolářová, studentka, Žďár nad Sázavou

... na všech setkáních panovala přátelská atmosféra a vše probíhalo v klidu a bez emocí. Tento kurz byl výjimečný v jedné věci: Setkávala se zde skupina věřících lidí sdílejících stejnou zálibu a jsoucích v této zálibě často v rámci farnosti osamocených. Byla zde jedinečná příležitost poznat varhaníky z okolí a také sledovat, jak hrají, motivovat se a povzbuzovat navzájem. Vždy se našla chvílečka, kdy se dalo prohodit pár slov nejen o zkušenostech se hrou při mši. (Ale pouze o to v kurzu samozřejmě nešlo.) ...

z dopisu Lenky Vrzalové, maminka na mateřské dovolené, Okříšky

Velikonoce na kůrech

Brno – Starý Lískovec

Na Velký pátek jsme zpívali Kriste, Kriste odpusť nám od A. Jelínka (kontrabasista z brněnské filharmonie a donedávna sbormistr a varhaník v Brně-Komíně) a Hospodone, pomiluj ny v úpravě F. G. Emmerta. Na Velikonoční vigílii jsme zpívali Missu brevis od Z. Lukáše (bez Kyrie) a Te Deum Laudamus od stejného autora. Dále jsme zpívali velice zajímavou skladbu od norského současného skladatele O. Giejlo – Northern Lights (Pulchra es amima mea) do které se mladí ve sboru úplně zamilovali.

Petr Janda

Brno – Zábřdovice

Chrámový sbor Zábřdovice uvedl v chrámu Nanebevzetí P. Marie o Velikonočních tyto mše a duchovní skladby: Na slavnost Zmrtvýchvstání Páně Missa in F-dur op. 78 od J. Grubera a skladby F. Hrušat – Solemnis Processio; W. A. Mozart – Alleluja; C. R. Cristinus – Haec Dies; J. N. Škroup – Terra Tremuit; J. Pihert – Regina Coeli op. 69 a K. Nanke – Aleluja. O 2. neděli velikonoční jsme provedli skladby: F. Picka – Missa brevis C-dur; B. Wiederman – Oslavuj Pána; W. A. Mozart – Ave verum corpus a Z. Hatina – Vesel se, nebež Královno. O slavnosti Seslání Ducha Svatého pak byla provedena mše V. Říhovského – Missa Loretta B-dur op. 3 a duchovní skladby: J. Č. Drahlovský – Veni, Sancte Spiritus; J. Pihert – Regina Coeli a K. Břiza

– Modlitba k Duchu Svatému. Účinkovali smíšený chrámový sbor, orchestr a sólisté: M. Švédová – soprán, T. Krejčí – baryton a jubilující paní Z. Matoušková – soprán. Na varhany hrál J. Král, řídil Z. Hatina, ředitel kůru.

František Pecina

Březolupy

Vždy o Velikonocích Chrámový sbor Březolupy zajišťuje zpívání v domovské farnosti v Březolupech. Na Květnou neděli jsme uvedli Markovy pašije; J. S. Bach – Jesu, Ty jsi moje síla; W. A. Mozart – Ave verum corpus a z Hosanna Až na kříž. Na Velký pátek Janovy pašije; Výtky Ježíšovy od K. Douši; J. S. Bach – O hlavo plná trýzně a Tělo Krista. Boží hod Velikonoční jsme přivítali G. F. Händelovým Alleluja, Canticorum júbilo; sólově I know pro trio: soprán – D. Fusková, housle – M. Provazníková a varhany – T. Rosík. Následně pak ještě Z. Fibichovo Beatus vir pro soprán, housle a sbor. Tyto skladby jsme ještě uvedli při bohoslužbách 26. dubna ve zlínském Salesiánském kostele na Jižních svazích a 17. května ve Štítech. Sbor byl doprovázen studentským smyčcovým kvintetem.

Mila Provazníková

Křižanovice

Chrámový sbor při kostele Nanebevzetí Panny Marie provedl na Slavnost Zmrtvýchvstání Páně Slavnostní velikonoční mši F. Laštůvky; sbor řídila Marta Kuchtová, na varhany doprovodil Lukáš Frydrych.

Na koncertu u příležitosti Noci kostelů zaznělo v podání Anny Gulové (mezzosoprán), Vojtěcha Šujana (housle) a Lukáše Frydrycha (varhany) Panis angelicus C. Francka; Ave Maria in e-moll C. Saint-Saëns; Ave verum corpus W. A. Mozarta; Largo z opery Xerxes G. F. Händela; Jesu, meines Glaubens Zier J. S. Bacha; Ave Maria J. S. Bacha – Ch. Gounoda a Bože! Bože! Píseň novou (Biblická píseň č. 5) A. Dvořáka. Příjemně překvapila hojná účast – návštěvníci koncertu zcela zaplnili prostory křižanovického kostela.

Lukáš Frydrych

Letovice

O Velikovicích zazněla v kostele sv. Prokopa v Letovicích tato hudba: A. Říhovský – Missa Loretta; A. Gabrieli – Aleluja. Zpíval komorní sbor "Carpe diem", nastudoval a řídil Karel Pecháček, na varhany doprovázela Hana Bočková-Krejsová

Miloslav Krejsa

Třebíč

V průběhu celého velikonočního okruhu (od postní doby do slavnosti Seslání Ducha Svatého) byly v Třebíči provedeny tyto skladby:

Skladby a cappella: F. Roselli – Adoramus te, Christe; J. B. Comes – Christus factus est; G. P. Palestrina – O Domine; F. Picka – Hosanna; J. Paik – Sborny k pašijím; J. Hanuš – Kristus náš milý Spasitel; O. Můčka – Stvoř mi čisté srdce, Bože; P. Chaloupský – Tvému kříži a Kříži věrný; P. Štěpánek – Zpěvy k obřadům Zeleného čtvrtku a Bílé soboty.

Skladby provedené s varhanami a malým orchestrem: pět skladeb od F. Z. Skuherského – Missa brevis, Haec dies, Angelus Domini, O salutaris, Pange lingua a A. Diabelli – Missa in F a Laudate Dominum.

Jaroslav Paik

Ruda nad Moravou

Srdčně Vás zdravím a velmi děkuji za zaslání Zpravodaje a notové přílohy. Níže posílám přehled, co náš chrámový sbor zpíval o Velikonocích. Při výběru repertoáru беру v potaz hlasové možnosti sboru, pokaždé také musíme zpívat něco nového, zopakovat staré a osvědčené, a také se snažím vybírat skladby ze staré i soudobé hudby. Žalmy zpíváme Olejníkovy, lid zpívá také z celého srdce.

Na velikonoční pondělí zpívala naše schola (už mi poněkud odrostli, tak je nechávám v pokoji...) písně z křesťanských zpěvníků, tentokrát slušně naaranžované s nástroji: kytara, baskytara, saxofon, klarinet, housle, flétna, keyboard a pěkně zazpívané.

Dětskému sboru a (orchestru!) Ovečky jsem dala pro zimu volno, budeme zpívat v květnu maminkám, na 1. sv. přijímání a na Noci kostelů. Na Noc kostelů připravujeme koncert s názvem: Setkání s Ježíšem v liturgickém roce, podobný komponovaný pořad jsme s úspěchem provedli loni na Noci kostelů v Písařově. Letos bude obohacen o nově nastudované věci a zaměřen více eucharisticky.

Požehnanou velikonoční dobu všem ze srdce přeje a v zasněžených horách ve Štědrákově Lhotě vyprošuje sestra Lenka Bernadetta Nezbedová, Sekulární institut Dílo blažené Zdislavy

Květná neděle

Obětování: J. S. Bach – Ó hlavo plná trýzně

Přijímání: Z. A. Mička – Otče, Otče

T. Závorka – Chcem-li s Kristem živi býti

(Píseň chval božských, úprava J. Olejník)

Závěr: B. Foerster – Svatý Bože (úprava P. Chaloupský)

Zelený čtvrtek

Vstup: Z. Pololáník – Eucharistická znělka 2015

Mytí nohou: Z. A. Mička – Nenazývám vás více služebníky

Obětování: polské písně v úpravě P. Chaloupského: Tobě čest, sláva; Budiž pozdravena hostie

Přenášení Nejsv. Svátosti: Smolík – Tantum ergo (*latinsky*)

Závěr: Bradbury – Je noc

Velký pátek

F. Hrdlička – Ó, lide můj

Přijímání: Štejerův kancionál – Ó láska příliš veliká

Závěr: Štejerův kancionál – Ukřižovaný Kriste

Neděle Zmrtvýchvstání Páně

Vstup: F. Šimíček – Velikonoční mše: Gloria

Evangelium: J. Degen – Velikonoční oběti

Obětování: F. Šimíček – Velikonoční mše: Vstup

Přijímání: F. Šimíček – Velikonoční mše: Svatý

Z. Pololáník – Eucharistická znělka 2015

Závěr: J. Degen – Raduj se, Panno přečistá

s. Lenka Bernadeta Nezbedová

Slavkov u Brna

V průběhu velikonočního tridua zpívala ve slavkovském chrámu schola mládeže (sbory, liturgické zpěvy) a mužská schola (liturgické zpěvy). U příležitosti Noci kostelů (29. května) se uskutečnily dva varhanní koncerty: 1) Veroniky Andrlové a Václava Vymazala; 2) Olgy Frydrychové (ve spolupráci s trumpetisty Janem Paterou a Stanislavem Otěpkou).

Při slavnosti Vzkříšení Páně, slavnosti Seslání Ducha Svatého a na koncertu duchovní hudby v rámci Noci kostelů zazněly v chrámu Vzkříšení Páně skladby: J. S. Bach – Jesus bleibet meine Freude (Kantate, BWV 147); J. S. Bach – Mein gläubiges Herze (Kantate, BWV 68); J. S. Bach – Suscepit Israel (Magnificat, BWV 243); B. M. Černohorský – Dixit Dominus, Laudate Dominum, Magnificat (Vesperæ minus solenne); B. M. Černohorský – Litanie lauretanæ; G. F. Händel – Cantorum iubilo (Juda Makabejský, HWV 63); Z. Fibich – Kyrie (Missa brevis in F); F. Mendelssohn-Bartholdy – Laudate pueri (Drei Motetten, MWV 39); W. A. Mozart – Tantum ergo in D (KV 197); Z. Pololáník – Sub tuum præsidium; V. K. Holan Rovenský – Surrexit Christus hodie; F. Schubert – Heilig ist der Herr (Deutsche Messe, D 872); A. Vivaldi – Cum sancto Spiritu (Gloria in D, RV 589) a liturgické zpěvy (ordinarium P. Ebena, žalmy K. Břízy a J. Olejníka, alleluia K. Frydrycha). Uvedený repertoár provedl vokálně-instrumentální ansámbl Collegium musicale bonum. Sólové party zpívali: soprán Martina Tesáčková a Kristýna Vladíková, alt Kateřina Dvořáková a Dagmar Knotková, tenor Václav Nosek, bas Petr Hlaváček. Instrumentalisté hráli ve složení: trubka Jan Patera a Stanislav Otěpka, příčná flétna Monika Sotolářová, housle Ladislav Jedlička a Zdeněk Kábrt, varhany Olga Frydrychová, dirigoval Karol Frydrych.

Soubor také spolu s varhaníkem Davidem Postráneckým (a s Lenkou Havlátovou – tympány) realizoval koncert v kostele sv. Jiljí v Moravských Budějovicích (17. května), dále vystoupil na Sborování v Hustopečích (23. května).

Rád bych poděkoval všem členům ansámblu za velké nasazení a nemalé oběti (dvě dvouhodinové zkoušky sboru týdně, k tomu operativně též zkoušky sólistů a instrumentalistů); Davidu Postráneckému za pružnou kompozici předehry k Händelovu Canticorum iubilo pro dvě trubky a varhany; Adéle Šmilauerové (Praha: Čeští madrigalisté) a Eduardu Tomašíkovi (Brno: Societas Incognitorum) za zapůjčení partitur opusu Litaniae lauretanæ Bohuslava Matěje Černohorského; Petru Hlaváčkovi, Lence Kolmanové a Ivo Prchalovi za počítačovou sazbu not; slavkovskému děkanu R. D. Milanu Vavrovi za podporu souboru.

Karol Frydrych

Šaratice

Liturgická schola při kostele sv. Mikuláše provedla všechny příslušné zpěvy obřadů Svatého týdne (s výjimkou chvalozpěvu Exultet, který zpíval Antonín Paleček, člen Smíšeného pěveckého sboru Rastislav), dále Canticorum iubilo (Juda Makabejský) G. F. Händela; Tantum ergo in B Roberta Führera; Stabat mater Z. Kodályho a Surrexit Christus hodie V. K. Holana Rovenského. Liturgická schola byla založena 6. dubna 2014, má devět členů, zkouší každou neděli před mší na faře a po mši v kostele. Pravidelně zpívá Kyrie, žalmy a aleluja.

V interpretaci Martiny Tesáčkové (soprán), Kristýny Vladíkové (mezzo-soprán), Olgy Frydrychové (alt) a Karola Frydrycha (varhany) zaznělo v době postní a velikonoční šest částí ze Stabat mater G. B. Pergolesiho – Stabat mater Dolorosa № 1, O quam tristis et afflicta № 3, Quae moerebat et dolebat № 4, Quis est homo qui non fleret № 5, Eja mater № 7, Inflammatus et accensus № 11; Dignare z Te Deum a Largo z opery Xerxes G. F. Händela; Meditace pod křížem S. Macha; dvě Biblické písně A. Dvořáka – Bože! Bože! Píseň novou № 5 a Zpívejte Hospodinu píseň novou № 10.

Karol Frydrych

Uherské Hradiště

Chrámový sbor farního kostela sv. Františka Xaverského v Uherském Hradišti provedl na Boží hod velikonoční následující skladby: Ch. Gounod – Messe breve Nr. 7 in C-dur; J. Olejník – žalm Toto je den; P. Šmolík – Zpěv před evangeliem a M. Grancini – Dulcis Christe. Na varhany hrála Lucie Adamcová.

Karel Dýnka

Vyškov

Chrámový sbor při kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Vyškově nastudoval skladby jak pro všechny významné velikonoční dny, tak následně i pro neděli Božího milosrdenství. Na Květnou neděli při průvodu zazněl zpěv Hosana, hosana a dále v pašijích skladba Z. Hatiny Klaníme se ti, Kriste. Obdobně se stalo v pašijích na Velký pátek, kdy sbor přednesl též skladbu D. Reada Vykoupení. Na Bílou sobotu, Boží hod velikonoční a neděli Božího milosrdenství se vhodně dle liturgické potřeby střídaly tyto skladby: Z. Pololánik – Úvod, Zvon bouří za svítání; A. V. Michna – Plesej všechno stvoření; G. F. Händel – Bud' Tobě sláva a pro sbor upravené Nebojte se ze Zpěvů z Taizé. Všechny skladby svou majestátností a jásavostí přispěly k velikonoční radosti a k důstojnému průběhu liturgické oslavy velikonočních svátků.

Jaroslav Lindr

Znojmo – sv. Mikuláš

Mimo liturgické zpěvy Velikonočního třídění provedla Schola od sv. Mikuláše tyto velikonoční skladby: Z. Pololánik – Velikonoční sekvence; Z. A. Mička – Pán skutečně vstal z mrtvých; V. K. H. Rovenský – Zazpívejme Kristu Pánu a Rohův kancionál – Vesel se té chvíle.

Svatava Baráková a Willi Türk

Vaše ohlasy na dubnové číslo Zpravodaje

Zpravodaj mně přišel 8x za sebou ... netuším, kde se to tolik znásobilo. Ale lépe 8x než ani jednou, že... :-)

P. J. z Brna (e-mail z 1. 4. 2015)

Drazí přátelé, za děsivého počasí – sněhové bouře a silného větru – mi přišlo pohlazení v podobě Zpravodaje s přílohami. Děkuji upřímně. Vaše vděčná

M. Š. z okresu Ústí nad Orlicí (e-mail z 1. 4. 2015)

Vážení přátelé, děkuji za zaslání dalšího čísla Zpravodaje, vždy si ho se zájmem přečtu a těším se i na notové přílohy písní, které velmi často použijeme v našem sboru a s chutí je zpíváme. S pozdravem a přáním všeho dobra

D. P. z okresu Louny (e-mail z 20. 4. 2015)

Dobrý den, s radostí vám musím oznámit, že se studenti z mého gymnaziálního sboru s velkou chutí naučili píseň *Prameni světla, Kriste*, kterou jste mi poslali v posledním čísle vašeho Zpravodaje. Dokázali jsme ji zazpívat čtyřhlasně – zapojilo se 25 studentů. Tato skladba bude do budoucna patřit

k ozdobám našeho repertoáru. Píseň se líbila i mému druhému sboru – Schole sv. Mikuláše v Lísku, tam jsme zvládli i další skladby, a teď v době velikonoční je zpíváme během nedělních mší. S pozdravem

M. K. z okresu Žďár nad Sázavou (e-mail ze 4. 5. 2015)

Budeme vděční za další ohlasy (kladné i záporné) na náš Zpravodaj i činnost Musica sacra.

Redakce

Informace – Nabídky – Pozvání

Notová příloha tohoto čísla Zpravodaje obsahuje:

- Bohuslav Korejs – Maria, Maria
- Willi Türk – Aleluja před evangeliem

Uzávěrka dalšího čísla je 30. září 2015. Budeme rádi, když nám pošlete své příspěvky. Díky!

Adresa vydavatele: MUSICA SACRA, Smetanova 14, 602 00 Brno
Tel.: 549 251 008, e-mail: musicasacra@musicasacra.cz
<http://www.musicasacra.cz>

Návštěvní den:
středa: 9.15 – 12, 13 – 16 hod.

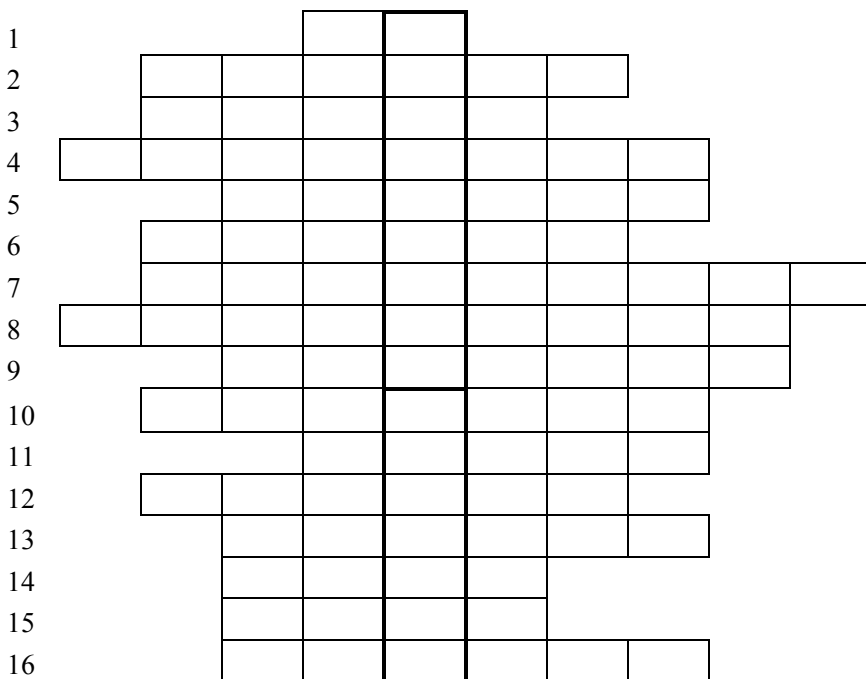
Bankovní spojení: ČSOB – Poštovní spořitelna, č. účtu: 154525774/0300

Registrace Zpravodaje Musica sacra: MK ČR E 19603

ISSN 2336-5374

Křížovka

Řešení tajenky z minulého čísla NANEBEVSTOUPENÍ: 1. Senza, 2. Paškál, 3. Litanie, 4. Te Deum, 5. Ryba, 6. Křest, 7. Sova, 8. Kostel, 9. Oktáv, 10. Adoratio, 11. Housle, 12. Joseph, 13. Zelený, 14. Letnice, 15. Vajíčko. Správnou tajenku nám zaslalo deset luštitelů: J. Štěpánková, T. Vavřínek, J. Lindr, J. Kocůrek, J. Obrová, M. Krejsa, M. Pecinová, D. Pištěková, J. Faktor a Z. Štěpánková. Odměnu zasíláme paní Marcele Pecinové. Tajenku tohoto čísla nám zašlete do 30. 9. 2015.

1. Zkratka Anno Domini.
2. Sváteční den.
3. Organolog brněnské diecéze.
4. Časopis pro varhanickou praxi vydávaný v Kostelním Vydří.
5. Lat. zpěvák.
6. Interval: Ces – ces.
7. Nejhlubší a největší strunný smyčcový hudební nástroj.
8. Opak konsonance.
9. Jedna ze svátostí.
10. Křestní jméno Haranta z Polžic.
11. Náboženský obraz používaný v oblasti východního křesťanství.
12. Varhanní rejstřík patřící do skupiny jazyků.
13. Kniha žalmů.
14. Vedoucí vokálního souboru Schola Gregoriana Pragensis.
15. Prší-li na Marie navštívení, po čtyřicet dní bez deště...
16. Posuvka, jež zvyšuje notu o půltón výše.

Karol Frydrych